

L'esport com a element integrador per a persones amb necessitats especials

Isaac Benchluch i Ayach

Hola. Primer agrair-vos el temps d'estar aquí, a tots vosaltres. Agrair al Putxi i a tota l'organització de la SAC haver pensat en nosaltres, els Special Olympics.

He muntat aquests 15 minuts, que espero que no se us facin llargs, amb un vídeo de 5 minuts. Ho agraiem molt a la Lídia, que m'ha ajudat moltíssim –és la meva dona–, perquè tecnològicament jo no sóc gaire bo. Després, entraré en dos puntets que són molt rellevants per a Special Olympics, i després si teniu alguna pregunta... M'agradaria que fos dinàmic. Primer passem el vídeo i després entrem.

VÍDEO

Special Olympics neix als Estats Units l'any 1968 i a Andorra l'any 1994... Nosaltres creiem en les persones especials... Desenvolupar aptituds físiques i psíquiques... Potenciar la integració social... Guanyar autonomia... Treballem a partir de les possibilitats de cada persona... Una millor preparació per a la vida... I penso que Special aprèn del món i el món aprèn d'Special... Què en penses tu?

Ja està.

Des d'aquí, veient aquest vídeo, la veritat és que sembla que és un món meravellós, i ho és de veritat. El que passa és que al darrere hi ha moltíssimes hores de dedicació de tots els atletes, ja no parlo de tota la directiva i de totes les persones que hi col·laboren. De tots els atletes, hi ha moltes hores d'esforç, de dedicació, de feina. Tenim atletes que treballen cinc dies de la setmana i competeixen els caps de setmana en moltes disciplines. És a dir que gaudi, alegria i tot això, però també és un món que està molt reglamentat, hi ha moltes normes. Un exemple.

No sé si coneixeu el món d'Special Olympics, que cada persona ha de trobar el màxim i canviar una mica el xip. Com ha dit el Jaume, l'essència de l'esport crec que és l'essència d'Special Olympics. Sense desmerèixer ningú, evidentment, però treballem a partir de les possibilitats al cap i a la fi. Una competició que m'ha agradat molt sempre: a Xangai, els 100 metres. Nosaltres hi presentàvem un atleta amb síndrome de Down i al seu costat hi havia una persona a qui li faltava una cama, amb retard mental, dues o tres persones que no eren especials, un paralytitzat de mig cos i un cec. I tots corrien els 100 metres. És a dir, eren corredors per l'objectiu per aconseguir ells. No per la seva discapacitat.

Això d'una banda. D'altra banda, jo crec que us hauria d'explicar per què el títol de la meva conferència és integració a través de l'esport. Perquè són persones que el seu món és Special Olympics. El que passa és que si només ens focalitzem en Special Olympics jo crec que perdem molta cosa.

És a dir que Special Olympics té sentit quan es creen lligams amb el que no és el món d'Special Olympics. I d'això se'n diu el corrent de tot l'esport unificat.

Vol dir que persones no discapacitades fan equip amb persones discapacitades i tots junts participen en competició. És a dir que totes les competicions d'Special estan molt bé, però aquestes competicions tenen sentit si al costat tenen competicions amb esports unificats on participi tothom.

Si és per quedar-se en un lloc, Special Olympics sols, no té sentit en aquest món.

I ja està. Si teniu alguna pregunta?

Moltes gràcies.

Isaac Benchluch i Ayach,
llicenciat en educació física i director
tècnic de la Federació Andorrana d'Special Olympics